

ti «uživo». Onda će svatko moći vidjeti Isusa. To neće vrijediti samo za svjetsko stanovništvo koje u tom trenutku živi, nego i za sve generacije ljudske povijesti. I svi čitatelji ovog članka će biti nazočni. Tada će se raspravljati samo o jednom pitanju: kojoj skupini pripadam; četi spašenih ili izgubljenih?

Isus će drugi puta doći iznenada: «Jer će dolazak Sina čovječjega biti sličan munji što sijeвне na istoku i rasvijetli sve do zapada» (Evangelje po Mateju 24,27). U jednom jedinom trenutku moći će istovremeno biti viđen na cijeloj zemaljskoj kugli. U koje doba dana će se to desiti? Odgovor na to pitanje nalazimo u Evangelju po Luki 17,34: **«Kažem vam: u onoj će se noći od dvojice što budu za istim stolom jedan uzeti, a drugi ostaviti.»** Znači li to da će Isus ponovno doći u noći!? Dalje stoji: **«A od dviju žena što budu skupa mljele [na polju, po danu] jedna će se uzeti, a druga ostaviti.»** Nije mi poznato jesu li Kolumbu koji je otkrio Ameriku, bili poznati ovi stihovi. Ako da, onda je on iz toga mogao zaključiti slijedeće: Ako će se Isusov ponovni dolazak dogoditi u jednom jedinom trenutku, i Biblija to opisuje kao situaciju i po danu i po noći, onda je takvo što moguće samo na jednoj kugli.

Ova dva stiha pokazuju još nešto bitno. Čovječanstvo će pri ponovnom Isusovom dolasku biti podijeljeno na prihvaćene i odbačene. Time je dodirnuta suština ljudskog problema. Sada je samo jedno pitanje bitno: Pripadam li onima koji su spašeni ili onima koji su izgubljeni?

Jesi li već donio odluku?

Bog je sve ljude stvorio kao osobe koje raspolažu slobodnom voljom. To nas uzdiže visoko iznad životinja. Upravo ta slobodna volja nam dozvoljava da se od njega udaljimo ili da mu se približimo. Bog je u Isusu učinio sve kako bi nam pokazao put u nebo. Ipak nas Biblija jako upečatljivo i sa upozorenjem uči, da se na tom putu spasenja ne nalaze svi. Što tu Bog može učiniti? Kada bi nam oduzeo slobodnu volju, izgubili bi našu osobnost; bili bi strojevi, marionete ili roboti koji samo izvršavaju programirane naredbe. U ovom zemaljskom, kao i u zagrobnom životu, slobodna volja je sastavni dio osobnosti. O našoj odluci ovisi i naše vječno prebivalište. Jeste li razmišljali o tom danu koji dolazi? U us-

poredbi sa deset djevica, danih kao primjer u Svetom pismu, nas naš Gospodin Isus opominje da budemo spremni. On nas opominje: Pa svih deset je bilo «vjerno»; čvrsto su vjerovala da će biti svadba. Ali ipak nisu sve sprovodile svoju vjeru u djelo. Samo njih pet je ostvarilo cilj. Onima koji nisu spremni Isus kaže: **«ne poznajem vas!»** (Evangelje po Mateju 25,12). Nespremnost uzrokuje propust za cijelu vječnost, kako Heinrich Kemner jednom reče: «Može se spavati, ali se može i probuditi u paklu!». Hermann Bezzel upozorava: «Možeš izlizati klupe u crkvi, a opet biti izgubljen.» «Vjernici» koji samo potvrđuju činjenice, ali ih ne sprovode u osobnom životu u djelo, stavljaju vječni život na kocku.

Sve ili ništa

Mnogi iz godine u godinu na Božić rado proslavljaju Isusa kao dijete u jaslama. Nerijetko je to jedini dan u godini kada mislimo na Isusa. Ali simbolika jaslca, križ i kruna je nerazdvojiva. Uz Isusa pripadaju jaslca kao simbol njegovog dolaska među ljude, križ kao simbol njegove patnje i uskrsnuća, a kruna kao simbol njegovog kraljevskog roda, što će svakome biti očito pri njegovom ponovnom dolasku. To je već od samog početka bio Božji plan spasenja protiv prastare katastrofe ovog svijeta. Posljednja katastrofa, a doživjet će je ljudi bez Isusa, bit će pakao. Ona će, na žalost, pokositi više ljudskih života nego sve katastrofe u povijesti zajedno, a ta smrt će biti vječna. Ali Bog svakome od nas upravo na Božić, i ne samo tad, postavlja osobno pitanje: hoćemo li primiti taj dar - jaslca, križ i krunu. Neka vaš odgovor bude **«da»!** Prihvatite oprostjenje grijeha kroz Isusa Krista i učvrstite to jednom molitvom koja bi mogla zvučati ovako:

«Danas sam čitao/čitala da samo poznajući Tebe mogu ući u nebesko kraljevstvo. Moja želja da jednom u vječnosti budem s Tobom u nebu. Molim te spasi me od pakla u koji bi, zbog moje krivice (grijeha), a posebno nevjere, došao. Zato što me voliš si i umro na križu za mene i platio kaznu za moje grijehе. Ti vidiš svu moju krivicu, i onu iz mog djetinjstva. Tebi je poznat svaki grijeh u mom životu – sve, ono čega sam svjestan, ali i ono što sam davno zaboravio. Tebi je poznat svaki otkucaj mog srca. Pred tobom sam kao otvorena knjiga. Takav kakav jesam ne mogu doći k Tebi u nebo. Molim Te oprost mi moje grijehе, zbog kojih od srca žalim. Dođi sad u moj život i obnovi ga. Pomozi mi da odbacim sve što nije ispravno pred Tobom, i podari mi nove navike koje će biti na blagoslov. Otvori mi pristup k Tvojim riječima, Bibliji. Pomozi mi da shvatim što mi želiš reći i daj mi poslušno srce da činim ono što se Tebi dopada. Budi Ti od sada moj Gospodin koga hoću slijediti. Pokaži mi, molim Te, put kojim trebam ići u svim područjima mog života. Hvala Ti što si me uslišao. Vjerujem Tvom obećanju da sam ovim obraćanjem postao dijete Božje, koje će s Tobom biti vječno u nebu. Amen.»

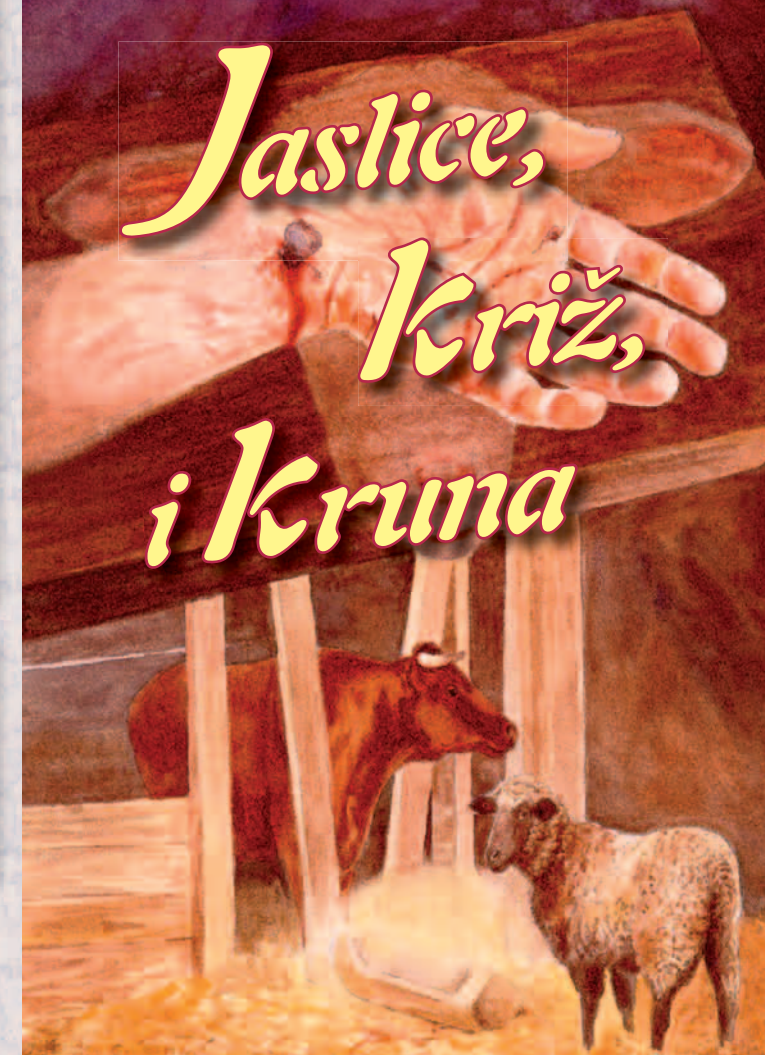

Direktor i profesor a. D.
Dr.-inž. Werner Gitt

Naslov originala: Krippe, Kreuz und Krone
Internetska stranica autora: www.wernergitt.de
Prijevod sa njemačkog na hrvatski: R. Knežević
Slika na omotu: Elise Christian

Herausgeber und Copyright ©: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany, Telefon: 05149/ 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de
Nr. 1012: Kroatisch / Croatian, 1st edition 2010

Jaslca, Križ, i Kruna

Werner Gitt

Jaslice, križ i kruna

Prapovijesna katastrofa

Našom zemljom iz dana u dan divljaju katastrofe: u prosincu 2004. godine tsunami je odnio 160 tisuća života, tragedija potonuća titanika broji 1522 žrtve, a drugi svjetski rat je iza sebe ostavio 50 milijuna žrtava. Ali prapovijesna katastrofa je ipak bio ljudski pad u grijeh u edenskom vrtu. Ona je i uzrok svih drugih katastrofa koje su ikada poharale zemlju. Grijeh je odvojio čovjeka od Boga, a bez Boga upadamo u vrtlog vječne propasti. Kada bi Bog u nebu dopustio samo jedan jedini grijeh, onda bi i patnja i smrt tamo našle mjesta.

Ljudi koje je Bog stvorio i koje ljubi okrenuli su se protiv njega i time su si 'zakupili' smrt. O kako strašno! Jedna poslovice kaže: «Protiv smrti nema lijeka». Čak ni ljekovito bilje iz edenskog vrta tu ne pomaže! Ali možda Bog ima neko rješenje!?

Božji način pomoći - poslao je svoga Sina

Bog je već u edenskom vrtu šifrirano najavio plan spaseanja, odmah nakon ljudskog pada u grijeh: «**Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvog i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.**» (Knjiga postanka 3,15). Dugi lančani niz proročanskih izjava upućuje uvijek iznova na spasitelja, kao npr.:

- «**od Jakova zvijezda izlazi, od Izraela žezlo [žezlo = Znak za vlast] se diže.**» (Knjiga brojeva 24,17).
- «**A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.**» (Mihej 5,1).

Posljednju vijest o dolasku spasitelja donio je jedan anđeo kada je Josipu otkrio rođenje i ime nebeskog djeteta: «**nemoj se bojati dovesti kući ženu svoju Mariju, ... Rodit će sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih.**» (Evangelje po Mateju 1,20-21).

Tijekom povijesti su se na svjetskoj pozornici pojavili mnogi koji su sebi stekli slavno ime među ljudima: carevi i kraljevi, pjesnici i filozofi, različiti vjeroučitelji i čarobnjaci, dobri i zli. Ali nikad do tada svijet nije vidio Boga – tek na Božić. Dijete u jaslama nije onakav Bog kakvog su ga zamišljali Grci na Olimpu ili Germani u Walhalli. On je jedini koji je mogao reći: Ja sam stvoritelj po kome je sve postalo (Evangelje po Ivanu 1,1+3); «**Ja sam istina**» (Evangelje po Ivanu 14,6), «**Ja sam pastir dobri.**» (Evangelje po Ivanu 10,11), «**Ja sam vrata**» [k nebu] (Evangelje po Ivanu 10,9).

Kako je došao na ovaj svijet? Da li je došao uz gromoglasnu buku ili u pratnji nebeske vojske? Ne! Bog je izabrao jednu neudanu ženu iz Izraela – Mariju, da rodi Božjeg sina. To je iznenadilo Židove, koji su dolazak Mesije očekivali kroz slijedeće proročke riječi: «**Tvoj kralj se evo tebi vraća**» (Zaharija 9,9), ili «**Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva**» (Danijel 2,44). Nisu očekivali dijete u jaslama, nego kralja koji je trebao

moćno nastupiti; i protjerati Rimljane iz Izraela, uspostaviti svoje kraljevstvo u Jeruzalemu te velikog svećenika i pismoznance prozvati ministrima.

Ali Isus nije tako došao. Zato su ga Židovi odbacili. Previdjeli su ona mjesta u pismima u kojima stoji da je morao doći prvo kao dijete: «**Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo**» (Izaija 9,5). O njemu jedinom ovisi hoćemo li vječnost provesti u nebu ili u paklu. Tog Mesiju karakterizira slijedeće:

- **jaslice**
(simboliziraju Isusov dolazak na svijet)
- **križ**
(simbolizira naše spasenje, koje je Isus postigao na križu)
- **kruna**
(simbolizira Isusovu vlast njegovim drugim dolaskom).

Nema križa bez jaslina! Nema krune bez križa! Bez jaslina i bez križa nema ni neba za nas! Zato je morao doći Božić!

Zašto neke križ sablažnjava?

Kritičari kršćanske vjere postavljaju uvijek iznova pitanje: zašto takva brutalna smrt na križu? U vašoj vjeri se sve vrti oko čina smaknuća. Zar Bog nije mogao proći blaži put, da bi se izmirio s nama ljudima? Zašto je put izmirenja bio popločen smrću, patnjom, suzama i tugom? Zar se to nije moglo odigrati sa malo više stila? Zar Bog nije mogao, zbog naše nedostatnosti, zažmiriti na jedno oko?

Svi ovi «zašto» nemaju osnove, zato što prikazuju grijeh bezazlenijim nego što jest. To je, čini se, bolest našeg vremena. Samo na križu možemo pročitati ono što ne nalazimo niti u jednoj drugoj knjizi filozofa i mislilaca:

- Križ nam pokazuje kakav je dubok jaz grijeh načinio između Boga i ljudi. Ponor je tako neizmjeran da je posljedica toga pakao (Evangelje po Mateju 5,29).
- Križ nam daje realnu predodžbu o tome kako daleko Bog ide u svojoj ljubavi prema nama, naime tako daleko da je, žrtvujući svoga sina, doslovno otrgnuo najmilije od svoga srca.
- Isusov križ je najniže što se Bog mogao spustiti. Stvoritelj svemira i sveopćeg života dopušta da ga se pogubi kao razbojnika, bez da se brani. Kakva visoka cijena za grijeh! Ali upravo putem križa Isus može svakog grešnika pozvati k sebi: «**A tko dođe k meni, sigurno ga neću izbaciti van**» (Evangelje po Ivanu 6,37). Ali isto tako i: Tko ne dođe, izgubljen je - zauvijek!
- Križ obilježava i kraj svih ljudskih puteva spasenja. Zato je Isus mogao tako isključivo proglasiti: «**Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni!**» (Evangelje po Ivanu 14,6). Sve su religije u usporedbi sa sjajem križa samo svjetlucave fatamorgane u pustinji izgubljenog čovječanstva.

Božićna je poruka zajedno sa porukom križa jedinstvena poruka spasenja: «**jer sin čovječji je došao da izbavi i spasi ono što je izgubljeno**» (Evangelje po Mateju 18,11 i Evangelje po Luki 19,10).

On će ponovo doći

Isus će ponovo doći na ovaj svijet. Ali tada neće doći kao dijete u jaslama, nego kao kralj, sudac i vladar svjetova. U Evangelju po Mateju 24,30 je taj događaj jasno preokao: «**Tada će se ukazati na nebesima znak – Sin Čovječji; tada će proplakati sva plemena na zemlji i vidjet će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slalom.**»

Kakav razlog za radost! Stvoritelj i spasitelj svijeta će doći ponovo! Ali zašto u Otkrivenju 1,7 stoji: «**Zbog njega će proplakati svi narodi na zemlji.**»? Zašto će vikati gorama i pećinama: «**Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju!**» (Otkrivenje 6,16)? Mnogi su tijekom života čuli o potrebi odluke za tog Isusa, ali su to zanemarili. Odabrali su ostati izgubljeni te su si time onemogućili put natrag k stvoritelju. Zato u očaju plaču i viču.

Većina ljudi bira putove na kojima se Isus ne pojavljuje, a pri tome su jako dosjetljivi. Tako je, na primjer, jedna poznata američka glumica Shirley MacLaine, koja je živjela na ranču sa svojim psom, rekla: «Kada je moj pas Terry pored mene, imam svog osobnog Boga – on je, naime, reinkarnacija egipatskog boga Anubisa koji ima lik psa. To možda zvuči čudno, ali Terry i ja smo već u starom Egiptu proveli najmanje jedan zajednički život. On kao bog životinja, a ja kao princeza. Sada nas je život ponovo spojio.»

Kada Isus ponovo dođe svi će ga vidjeti: «Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko, i oni koji su ga proboli. Zbog njega će proplakati svi narodi na zemlji.» piše apostol Ivan u Otkrivenju 1,7. Kada je 20. srpnja 1969. godine Neil A. Armstrong kao prvi čovjek stupio na mjesec, taj je događaj preko televizije pratilo oko 500 milijuna ljudi. Nakon smrti Lady Diane, u Londonu je 6. rujna 1997. godine održan do tada najveći pokop svih vremena. Tu je ceremoniju putem televizije pratilo oko 2,5 milijarde ljudi – što bi značilo oko četrdeset posto svjetskog stanovništva! Time je taj događaj u povijesti postao poznat kao prvi globalni pokop.

Ali kod isusovog ponovnog dolaska neće biti potrebna kamera. Svi će ljudi taj najveći događaj u svjetskoj povijesti, moći prati-